

TAFSIR AV Kapitel 101, al-Qariah ~ Den Slående Stunden

Al-Qariah – Den Slående Katastrofen: Domedagens chockerande verklighet

Kapitel 101, Al-Qariah (Den Slående Stunden)

Beskrivning: Gud beskriver scener från Domedagen.

Den Slående Stund är ett kort mekanskt kapitel på elva verser. Som är fallet med de flesta mekanska kapitel fokuserar även detta kapitel på islams grundläggande trosuppfattningar. I detta kapitel presenteras vi för scener från Domedagen och konfronteras med möjligheten av ett chockerande utfall i det kommande livet. Det handlar om vad som sker på denna betydelsefulla Dag och vad det kommer att leda till.

Verserna 1–3 Ett chockerande slag

Den Slående Stund är ett av de namn Gud använder för Domedagen.

Genom hela Koranen använder Han många olika namn, vart och ett utformat för att förmedla en särskild aspekt av den jordskakande händelsen. Andra namn som används inkluderar Den Överväldigande, Det Dövande Skriket och Den Stora Katastrofen.

Al-Qariah översätts oftast till Den Slående Stund, men är också känd på engelska som *The Striking Calamity* eller *the Crashing Blow*. Ordet *Qariah* beskriver alla dessa saker. Ursprungligen betydde ordet *Qariah* den knackande, ett slag eller en stöt, själva handlingen att slå, och ett enskilt slag. I vidare bemärkelse kan det dock betyda en stor olycka eller katastrof. Med båda definitionerna förmedlar det en känsla av alarm och ett chockerande ljud. Det är något som skakar dig i grunden och fyller dig med fruktan.

Således varnar Gud oss för att det kommer att finnas en slående stund, och den kommer att frysa oss ända in i märgen. Den kommer att rycka oss ur vår självgodhet. Vet du vad det är, frågar Gud, vet du vad det betyder? Vad kommer att få dig att förstå att denna Dag och denna Stund kommer att vara en verklighet?

Verkligheten av denna händelse är dock att den är för stor för att helt förstås. Guds fråga är en retorisk fråga, eftersom sanningen är att vi aldrig någonsin helt kommer att begripa den förrän vi upplever den. Gud följer sin fråga med några scener som beskriver den Dagen.

Verserna 4–5 Mal och berg

Detta är Dagen då människor kommer att vara som spridda malar och bergen kommer att vara som tussar av ull. För att hjälpa oss förstå nämner Gud två saker som människor är bekanta med. Människor (mänskligheten) är stolta över sin intelligens och sina förmågor. Vi betraktar oss själva som kloka och kapabla att organisera oss i fungerande samhällen och gemenskaper. Men på denna oundvikliga Dag kommer detta att betyda ingenting. Alla människor kommer att vara så chockerade och förskräckta att vi kommer att vara som spridda malar, springande i alla riktningar, osäkra på vad vi ska göra eller hur vi ska bete oss. Vi har alla observerat malar som flyger i alla riktningar och ofta rakt in i fara.

Berg är också ett objekt som vi är bekanta med. De står som väktare på jorden, starka och ogenomträngliga. Berg är delar av skapelsen som är imponerande och oöverstigliga, men på denna Dag kommer de inte längre

vara fästa vid jorden som pålar; de kommer istället att vara som tussar av ull, eller som i vissa översättningar, som kammad ull. I båda fallen är det ull som inte längre är stabil, utan bruten bort från helheten. Den nuvarande ordningen i världen kommer att störtas. Människor kommer att vara förvirrade, springande omkring som malar dragna till en låga, och bergen kommer att flyga omkring eller falla sönder.

Verserna 6–7 Tunga vågskålar

Därefter skiftar Gud berättelsen till en annan aspekt av Domedagen, själva Domen. Den person vars vågskål är tung av goda gärningar kommer att få veta att han kommer att ha ett gott liv i det kommande livet. De första scenerna lämnar våra sinnen i panik, allt vi vet om världen kommer att förändras. Men nu mildrar Gud slaget. De vars vågskålar är tunga av goda gärningar har ingenting att frukta; de kommer nu att ha ett liv där livets nödvändigheter inte kommer att vara en bekymmer, allt kommer att tillhandahållas, och de kommer att vara tillfredsställda. Med andra ord, det är ett liv fullt av tillfredsställelse och glädje.

Verserna 8–9 Lätta vågskålar

Å andra sidan kommer det att finnas människor som står inför Gud med vågskålar som är lätta. Deras onda gärningar överväger långt deras goda gärningar. Dessa människor kommer inte att ha något hem i det kommande livet förutom avgrunden. De kommer att kastas ner i en djup grop. Det arabiska ordet som används är *Hawiyah*, och det används vanligtvis för att beskriva en djup ravin som går ner, ner, oändligt ner. *Hawiyah* är en djup ravin i Helvetet. Personen kommer att vara helt omgiven och hållas fast i avgrunden.

Verserna 10–11 Avgrunden

Återigen frågar Gud vad det är som kommer att få dig att bli medveten om just vad detta straff är. Hur kan du verkligen veta djupet av avgrunden eller vad den innebär? Det är bortom förståelse och föreställning; du kan bara hoppas på en glimt eller en antydning om vad det kommer att vara. Gud besvarar sin egen fråga, och vetskapen ger dig ingen sinnesro. Svaret

kommer som ett snabbt slag mot sinnena. Avgrunden är en rasande eld, en djup ravin av rasande, fräsande lågor och eld.

[KAPITEL 101](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 102, at-Takathur ~ Strävan efter mer](#)

[TAFSIR AV Kapitel 100, al-Adiyat ~ De framrusande](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)